

Zij kon het lonken niet laten.

Kom luister naar dit lied, dat wij voor u gaan zingen.
Het is een tragisch lied over losbandigheid.
Het gaat over een “dame”, uit de hoogste kringen.
De neiging tot het kwaad, die kon zij niet bedwingen.
Zo raakte zij haar eer en reputatie kwijt.

Refrein:

Zij kon het lonken niet laten.
Zij lonkte naar ieder man.
Dat liep veel te veel in de gaten.
En oh,oh,oh,oh, ja daar kwam narigheid van!

Haar man had eerst geen aandacht aan haar kwaal geschonken.
Want ach, hij dacht, ze heeft een vuiltje in haar oog.
Maar toen ze na een tijdje zo diep was gezonken,
dat z' in de kerk nog naar de preekstoel zat te lonken.
Toen kwam het ogenblik dat zij de laan uit vloog.

Refrein:

Zij werd een danseres, in één der minste kroegen.
Drie veren droeg zij slechts en soms geeneens geen drie.
Soms droeg zij slechts één veer, en als de klanten 't vroegen,
dan viel de laatste veer, tot algemeen genoegen,
en bloot danste ze door met dubbele energie!

Refrein:

Maar ach, zij werd te oud, ze kon geen man meer strikken.
En zij werd werkster in het oude mannenhuis.
En onder 't dweilen door, wierp zij nog wulpse blikken.
Zij maakte met haar lonken, de ouwetjes aan het schrikken,
en op een dag zat zij er ééntje na door 't huis.
Haar emmertje met schuimend sop, dat zag ze heel niet staan.
Ze struikelde en brak haar nek.
Het was met haar gedaan!

Refrein:

Ze kon het lonken niet laten.
Ze lonkte naar iedere man.

Oh meisjes , houd toch in de gaten (gesproken)
Want oh, oh, oh, oh daar komt narigheid van.
Ja ja! (gesproken)